

မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာသီးခြားလွတ်လပ်သော စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုလုပ်ငန်းစဉ်၏ အကြီးအကဲဖြစ်သူ
မစ္စတာနီကိုလတ်စ်ခွန်ဂျန် (Mr. Nicholas Koumjian) မှ လူ့အခွင့်အရေးကောင်စီထံသို့ ထုတ်ပြန်ချက်

လူ့အခွင့်အရေးကောင်စီ၏ ၄၂ ကြိမ်မြောက် ပုံမှန်အစည်းအဝေး
၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၉ ရက်

ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးမင်းများခင်ဗျား...

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် သီးခြားလွတ်လပ်သော စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုလုပ်ငန်းစဉ်၏ ကနဦးအစီရင်ခံစာကို တင်ပြခွင့်ရသည့်အတွက် ဂုဏ်ယူမိပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ နိုင်ငံတကာသီးခြား လွတ်လပ်သော အချက်အလက် ရှာဖွေရေးအဖွဲ့၏ အစီရင်ခံချက်တွင် အလွန်ဆိုးရွားသော နိုင်ငံတကာပြစ်မှုကြီးများကို ကျူးလွန်ထားခဲ့ကြောင်း ယူဆရသည့် ကြောင်းကျိုးသင့်သော အချက်အလက်များကို တွေ့ရှိခဲ့ကြောင်း၊ အပြစ်ရှိသော်လည်း ကင်းလွတ်ခွင့် ပေးနေသည့် သံသရာစက်ဝန်းကြီးအားရပ်တန့်စေရန်တောင်းဆိုကြောင်း တင်ပြခဲ့ပါသည်။ ယင်းလတွင်ပင် ဤကောင်စီမှ အဆိုပါကိစ္စရပ်အား တုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက် ၃၉/၂ ဖြင့် ဤလုပ်ငန်းစဉ်ကို ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ပါသည်။ လုပ်ငန်းစဉ်၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်မှာ နိုင်ငံတွင်း၊ ဒေသတွင်း နှင့် နိုင်ငံတကာရုံးတော်များတွင် အသုံးပြုနိုင်ရန် အလို့ငှာ “မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစပြီး အဆိုးရွားဆုံးသော နိုင်ငံတကာပြစ်မှုကြီးများ နှင့် နိုင်ငံတကာဥပဒေများကို ချိုးဖောက်မှုများဆိုင်ရာ သက်သေ အထောက်အထားများကို ရှာဖွေ၊ စုပေါင်း၊ ထိန်းသိမ်းပြီး သုံးသပ်လေ့လာရန်” ဖြစ်ပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းစဉ်အား ဖွဲ့စည်းခဲ့မှုကို အထွေထွေညီလာခံကြီးမှလည်း ဆုံးဖြတ်ချက် ၇၃/၂၆၄ ဖြင့် ကြိုဆို ထောက်ခံခဲ့ပါသည်။

ဤလုပ်ငန်းစဉ်ချမှတ်ရန်အတွက် လိုအပ်သော ကနဦးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည့်အတွက် လူ့အခွင့် အရေးဆိုင်ရာမဟာမင်းကြီး မစ္စမီရှယ်ဘန်ချလတ်၊ ကုလသမဂ္ဂဥပဒေအတိုင်ပင်ခံ မစ္စတာ မီဂွယ်ဒီစာပါဆိုရတ်စ် နှင့် ၎င်းတို့၏ရုံးများကိုလည်း ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ထိုသူတို့၏ ကြိုးပမ်းမှုများကိုအခြေခံပြီး အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးမှ ဤလုပ်ငန်းစဉ်အား ယခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၃၀ ရက်နေ့တွင် လုပ်ငန်းစတင်ရန် အတည်ပြုပေးခဲ့ပြီး၊ စက်တင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့မှစ၍ အချက်အလက်ရှာဖွေရေးအဖွဲ့မှ ကောက်ယူခဲ့ပြီးသော သတင်းအချက်အလက်များကို မိမိတို့လုပ်ငန်းစဉ်ထံသို့ လွှဲပြောင်းမှု လုပ်ငန်းများကို စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးမင်းများခင်ဗျား...

ဤလုပ်ငန်းတာဝန်အား မည်ကဲ့သို့ ချဉ်းကပ်ဆောင်ရွက် သွားမည်ကို အနည်းငယ် ရှင်းပြလိုပါသည်။ ရှေးဦးစွာ ဤကောင်စီမှအပ်နှင်းခဲ့သည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အစဉ်အမြဲ လေးစားလိုက်နာသွားမည် ဖြစ်ပါ သည်။ ဆိုးရွားသော နိုင်ငံတကာပြစ်မှုများတွင် လူပုဂ္ဂိုလ်များမှ တာဝန်ရှိကြောင်း သက်သေအထောက်အထားများ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုများတွင် သတ်မှတ် ထားသော မြင့်မားသည့်စံနှုန်းများနှင့်အညီ ရှိမရှိကို ဤလုပ်ငန်းစဉ်မှ ကြိုးပမ်း ဖော်ထုတ်ပြီး သတင်းအချက် အလက်များကို ရှာဖွေသုံးသပ်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်သည်

အချက်အလက်ရှာဖွေရေးအဖွဲ့နှင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော အခြားကုလအဖွဲ့ အစည်းများ၏ လုပ်ပိုင်ခွင့် နှင့် မတူညီပေ။ ဤလုပ်ငန်းစဉ်၏ အခန်းကဏ္ဍမှာ မူဝါဒများ အကြံပေးလှုံ့ဆော်ရန် အတွက်မဟုတ်ပေ။ လွတ်လပ်ပြီး တရားမျှတသော ရာဇဝတ်မှု ဆိုင်ရာ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများကို လွယ်ကူချောမွေ့စွာ အကောင်အထည် ဖော်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ပံ့ပိုးကူညီ ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိမိတို့၏လုပ်ပိုင်ခွင့်မှာ ရည်ရွယ်ချက်အရ အကန့်အသတ်ရှိသော်လည်း လုပ်ငန်းအရွယ်အစားအရ အင်မတန် ကျယ်ပြန့်ပါသည်။ ၂၀၁၁ မှစကာ မြန်မာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံးကို လွှမ်းခြုံပြီး ဆောင်ရွက်ပါသည်။ ကျူးလွန်သူဖြစ်စေ၊ ကျူးလွန်ခံခဲ့ရသူဖြစ်စေ မည်သည့် မျိုးနွယ်၊ တိုင်းရင်းသား၊ နိုင်ငံသား၊ ဘာသာရေး (သို့မဟုတ်) နိုင်ငံရေး အဖွဲ့အဝင်ကိုမဆို ပြစ်မှုများအတွက် တာဝန်ခံတာဝန်ယူမှုရှိစေရန် ကျွန်ုပ်တို့မှ အစွမ်းကုန် ကြိုးပမ်း သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ပြစ်မှုတိုင်းကို စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်း မရှိသော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံရှိ လူအမျိုးမျိုးမှ ဒုက္ခရောက်ခံခဲ့ရသည်ကို ကောင်းမွန်စွာ ကိုယ်စားပြုနိုင်မည့် ပြစ်မှုများကို ရွေးချယ်ဖို့ရန် ကြိုးပမ်း သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

မိမိတို့လုပ်ငန်းစဉ်၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် လုပ်ငန်းများ၏လျှို့ဝှက်ချက်တို့ကို ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းဖို့ရန် လိုအပ်ချက်အရ ဤကောင်စီအားအစီရင်ခံရမည့်တာဝန်နှင့် လူမှုလူ့အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ကျူးလွန်ခံခဲ့ရသူများထံသို့ အသိပေးမှုတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ကြိုးစားပြီး ဟန်ချက်ညီအောင် ချိန်ညှိဆောင်ရွက်သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။ အများပြည်သူထံ အသိပေးခြင်းသည် အရေးကြီးသော်လည်း ရာဇဝတ်မှုများတွင်မိမိတို့၏ မဟာဗျူဟာများနှင့် တိုးတက်မှုများကို ဖော်ထုတ်အသိပေးခြင်းသည် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအား အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အလေးပေးတင်ပြလိုသည်မှာ ဤလုပ်ငန်းစဉ်အောင်မြင်ဖို့ရန် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများ၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုတို့အပေါ်တွင် များစွာမူတည်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသို့သွားရောက်ခွင့် ရှိမည်ဆိုလျှင် ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း စွပ်စွဲချက်များအတွက် အမှန်တရားရှာဖွေရေးကို များစွာအထောက်အကူ ဖြစ်မည်မှာ အသိအသာပင်ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရနှင့် ဆက်သွယ်နိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့မှ ကြိမ်ဖန်များစွာ ကြိုးစားခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ဆက်လက်ပြီးလည်း အပြန်အလှန် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သော ဆက်ဆံရေးတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းဆက်သွယ်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

အခြားဒေသတွင်းနိုင်ငံများ၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသည်လည်း အရေးကြီးပါသည်။ သက်ဆိုင်သော သတင်း အချက်အလက်များပေးနိုင်မည့် သက်သေများသည် ယင်းနိုင်ငံများ၌သော်လည်း ယင်းနိုင်ငံများအား ဖြတ်သန်း၍ သော်လည်းကောင်း နေထိုင်လျက်ရှိကြပါသည်။ ယင်းနိုင်ငံအစိုးရများ၏ အချုပ်အခြာအာဏာနှင့် စိုးရိမ်မှုများကို လေးစားအသိမှတ်ထားသည့်နည်းတူ၊ သက်သေများ သို့မဟုတ် သတင်းပေးအရင်းအမြစ်များအပေါ် အန္တရာယ် မကျရောက်နိုင်သည့်အနေအထားဖြင့် ဤလုပ်ငန်းစဉ်မှ ထိုနိုင်ငံများတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နိုင်ခွင့် ရှိဖို့ရန် အရေးကြီးပါသည်။

ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု နည်းလမ်းများနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများနှင့် ဆွေးနွေးဖို့ရန်နှင့် ကျူးလွန် ခံခဲ့ရသူများ၊ လူမှုလူ့အဖွဲ့အစည်းများနှင့် တွေ့ဆုံပြီး ဤလုပ်ငန်းစဉ်၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်တာဝန်ကို ရှင်းလင်းပြီး ၎င်းတို့ထံမှ အကြံပြုချက်များကိုနားထောင်နိုင်ဖို့ရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် လာမည့် လများတွင် ၎င်းဒေသသို့ သွားရောက်ရန် စီစဉ်ချမှတ်ထားပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးမင်းများခင်ဗျား...

လွန်ခဲ့သော ၁၉ နှစ်တွင် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဘော့စနီးယား၊ ဆီးရာလီယွန်၊ အရှေ့တီမောနှင့် ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံတို့၌ စစ်ရာဇဝတ်မှုများ၊ လူသားတမျိုးနွယ်လုံးအပေါ် ကျူးလွန်သည့် ရာဇဝတ်မှုများ နှင့် မျိုးနွယ်စုတစ်စုအား မျိုးဖြုတ်ခြင်းဖြစ်မှုတို့ကို တရားစွဲဆိုခဲ့ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့သော ရာဇဝတ်မှုကြီးများအတွက် တရားမျှတမှု ရှာဖွေခြင်းသည် ရှည်လျားပြီးခက်ခဲသော လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့ သိရှိခဲ့ရပါသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်တွင် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကျော် ကြာခဲ့ပြီးဖြစ်သော ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်များတွင်ကျူးလွန်ခဲ့သည့် ပြစ်မှုများအတွက် ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံရှိ ခမာနီခုံရုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့မှ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ချက်ချနိုင်ခဲ့ပါသည်။

အချိန်မည်မျှပင် ကြာမြင့်ခဲ့သည်ဖြစ်စေ ကျူးလွန်ခံခဲ့ရသူများ၏ တရားမျှတမှုကိုလိုလားမှုသည် မယိုင်နဲ့ သွားခဲ့ကြောင်းကို ယင်းနှင့်အခြားအမှုများတွင် ကျွန်ုပ်တို့ယုံတိုင်တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ခဲ့ သူများသည် ယင်းကဲ့သို့ တူညီသောလိုလားချက်များကို အစဉ်အမြဲ ထုတ်ဖော်ခဲ့ကြပါသည်။ ရှေးဦးစွာ ယင်းတို့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်များကိုထုတ်ဖော်ပြောဆိုနိုင်မည့် အခွင့်အရေးကိုလိုလားပြီး မိမိတို့ရင်ဆိုင် ခံစားခဲ့ရသည့် အမှန်တရားကို တရားဝင်အသိအမှတ်ပြုမှု ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်လိုကြသည်။ ဒုတိယအချက်မှာ ကျူးလွန်ခဲ့ သူများ၏ ဆောင်ရွက်မှုများကို ဝိုင်းဝန်းရှုံ့ ချစေလိုပြီး အဓိကတာဝန်ရှိသူများကို အရေးယူပေး စေလိုကြသည်။ ကောင်စီသည် ကျူးလွန်ခဲ့သူများ၏ မျှော်လင့်ချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရန်အတွက် ဤလုပ်ငန်းစဉ်အား ဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်းဖြင့် အရေးကြီးသောခြေလှမ်းတစ်ရပ်ကို စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် ပို၍အရေးပါသော အကျိုးကျေးဇူးတစ်ရပ်ရှိပါသေးသည်။ ဤလုပ်ငန်းစဉ်ဆိုင်ရာ လုပ်ပိုင်ခွင့်တာဝန်၏ ကာလစည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်သည် အကန့်အသတ်မရှိဘဲ မနက်ဖြန်၊ နောင်နှစ် နှင့် အနာဂတ်တို့တွင် ကျူးလွန်သောပြစ်မှုများအထိပါဝင်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံငြိမ်းချမ်းရေး၊ အပြစ်မဲ့ပြည်သူများ အကြမ်းဖက်ခံရမှုများ ရပ်တန့်စေရေးနှင့် နိုင်ငံအတွင်းရှိပြည်သူအားလုံးမှ တိုင်းပြည်တိုးတက်ရေးအတွက် ဝိုင်းဝန်းကူညီ ဆောင်ရွက် သည်ကို ကောင်စီအဖွဲ့အဝင်နိုင်ငံတိုင်းမှ လိုလားကြောင်း ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းစဉ်ကို ဖွဲ့စည်း လိုက်ခြင်းသည် ထိုရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ဖြစ်လာစေရန်အတွက် သေးငယ်သော်လည်း အရေးကြီးသည့် ဆောင်ရွက်မှုတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများအားလုံးထံ အောက်ပါ အတိုင်း သတိပေးချက် ပေးပို့လျက် ပြစ်မှုများ မကျူးလွန်စေရန် ဟန့်တားလိုက်ပါသည်။ “ကျွန်ုပ်တို့က စောင့်ကြည့် နေပါသည်။ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများက မိမိတို့ကျူးလွန်မှုအတွက် တာဝန်ခံမှုရှိစေရန် သေချာဆောင်ရွက် သွားပါမည်။”

ဤကဲ့သို့သမိုင်းဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ပေးအပ်ခဲ့သည့်အတွက် ကောင်စီအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းစဉ်အား ရှေ့ဆက်ဦးစီးဆောင်ရွက်ဖို့ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်အား ယုံကြည်စွာတာဝန်ပေးခဲ့သည် အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

(UN ၏ တရားဝင်ဘာသာပြန်ချက်မဟုတ်ပါ) ၁၃၊ စက်တင်ဘာ၊ ၂၀၁၉

Statement to the Human Rights Council by Mr. Nicholas Koumjian, Head of the Independent Investigative Mechanism for Myanmar

42nd Regular Session of the Human Rights Council

9 September 2019

Mr. President, Excellencies, It is an honor to present to the Council the initial report of the Independent Investigative Mechanism for Myanmar.

Last September, the Independent International Fact-Finding Mission on Myanmar reported that it had found reasonable grounds to believe that very serious international crimes had been committed and called for the end to a cycle of impunity. The same month, in Resolution 39/2, the Council responded by establishing this Mechanism with the mandate “to collect, consolidate, preserve and analyse evidence of the most serious international crimes and violations of international law committed in Myanmar since 2011” and to build criminal case files for potential use in national, regional or international courts. The General Assembly welcomed the establishment of the Mechanism in resolution 73/264.

I am grateful to the High Commissioner for Human Rights, Ms. Michelle Bachelet, and the United Nations Legal Counsel, Mr. Miguel de Serpa Soares, and their Offices, for implementing the necessary preliminary steps to establish the Mechanism. Following their efforts, the Secretary-General formally deemed the Mechanism operational on 30 August this year and on 6 September we began the process of transferring information collected by the Fact-Finding Mission to the Mechanism.

Mr. President, Excellencies, Allow me to explain a bit how I intend to approach the task ahead. First, I will always respect the specific mandate conferred by this Council. The Mechanism will strive to obtain and analyze information that sheds light on whether there is proof, to the high standards required in criminal cases, that individuals are responsible for serious international crimes. Our mandate is distinct from that of the Fact-Finding Mission and other UN entities working on Myanmar. The Mechanism’s role is not to advocate policies. Rather it is to facilitate fair and independent criminal proceedings.

While the mandate is limited in purpose, it is massive in scale, covering the entire territory of Myanmar since 2011. We will vigorously pursue accountability for crimes irrespective of the race, ethnicity, nationality, religion or political affiliation of either the victims or the perpetrators. While we do not have the capacity to investigate every alleged crime, we will seek to select cases that are appropriately representative of the suffering inflicted upon the various peoples of Myanmar.

I will also seek to balance the Mechanism’s obligation to report to this Council and to keep civil society and victims informed, with the need to maintain the integrity and confidentiality of the work. Public outreach is

essential, but in criminal cases, speaking too openly about strategies and progress could compromise investigations.

Finally, I wish to stress that the success of the Mechanism will be dependent on the cooperation and support of Member States. Obviously, access to Myanmar would greatly facilitate the search for the truth about alleged crimes. I have made multiple attempts to engage with the Government of Myanmar and moving forward, I will continue to reach out and seek a cooperative relationship.

The cooperation of other states in the region is also critical. Many witnesses with relevant information are located in or pass through their territory. It is important that while respecting these governments' sovereignty and relevant concerns, the Mechanism has the ability to work within these States in a manner that does not endanger witnesses or sources.

I plan to travel to the region in the coming months to engage with the relevant Member States on modes of cooperation and to take the opportunity to meet with victim and civil society groups to explain the Mechanism's mandate and listen to their suggestions.

Mr. President, Excellencies, for the past 19 years I've prosecuted war crimes, crimes against humanity and genocide cases from Bosnia, Sierra Leone, East Timor and Cambodia. I've seen that achieving justice for mass crimes is a long and difficult journey. At the Khmer Rouge Tribunal in Cambodia, just last year we obtained convictions for crimes committed in the 1970's, over four decades after the crimes were committed.

In that and other cases, I have seen that no matter how much time passes, the victims' desire for justice does not waver. Survivors consistently express similar desires. First, they want a chance to recount their experiences, and seek some official recognition of the truth of what happened to them. Second, they want to see the perpetrators' behaviour condemned and those most responsible held to account. This Council took an important step towards fulfilling the hopes of victims by creating this Mechanism.

Yet, I believe there is an even more important benefit. The temporal mandate of the Mechanism has no end date and extends to any crimes committed tomorrow, next year, and on into the future. I believe that every single member of this Council wants to see the end of violence against innocent civilians and a peaceful Myanmar where all parts of the population contribute to the country's development. The establishment of this Mechanism makes a small but important contribution towards that end. It deters crimes by sending this message to all armed entities in Myanmar: "We are watching and will work to ensure that those who commit crimes will be brought to account."

I am grateful to the Council for the responsibility of this historic mandate, and to the Secretary-General for entrusting me to lead it forward.

Thank you.

This entry was posted in Uncategorized on September 9, 2019

[<https://yangon.sites.unicnetwork.org/2019/09/09/statement-to-the-human-rights-council-by-mr-nicholas-koumjian-head-of-the-independent-investigative-mechanism-for-myanmar/>] by Wynn Lei Lei Than.
